

Broders Liv ogsaa i andre Henseender er et sørgeligt Vidnesbyrd om, i hvor høj Grad han har mistet Grunden under sine Fødder. Det er jo i det hele en stor Vildfarelse at tro, at det religiøse Liv alene skulde ytre sig i Forholdet til det himmelske og ikke sætte sit dybe Præg paa vor hele Personlighed. Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind paa dette Punkt for Peter Andreas Vedkommende; der er jo ogsaa Ting, man vanskelig kan tale med en Dame om. Dog tør jeg ikke skjule for Dem, at —«

»Jeg kan tænke mig, hvad De vil sige,« afbrød Jakobe ham hurtigt. »Men netop Pers usædvanlige Stilling til sine Nærmeste, og det Samkvem, hvortil han i adskillige Aar udelukkende har været henvist, kan — mener jeg — baade forklare og undskylde en Del. Og selv bortset herfra, saa synes jeg, at hellerikke de her berørte Forhold berettiger til en saa haard Fordømmelsesdom.«

»De tager fejl, Frøken Salomon. Vi fordømmer ikke min Broder, men alene hans Gerninger, kun hans Liv, hans —«

»Men ogsaa i hans Gerninger er der dog meget, der taler til hans Gunst. Han har viist baade Evne og alvorlig Vilje til at dygtiggøre sig i sit Fag. Under vanskelige — til Tider vistnok ret fortvivlede — Forhold har han i en ung Alder vakt Opmærksomhed for sig blandt sine Fagfæller og er paa Veje til at skabe sig et Navn.«